

NHÀN NGÂM

Phần I - Nguyên Tác

Ai xui cơn bắc thổi vù vù
Trái gió ngày hè lạnh thiết phu
Vong quốc đắm đầu vào Khổng Mạnh
Tục đồ chỗ mồm đến Xuân Thu
Văn minh lằm bóng theo cân lực
Tinh túy nên hình ở tự tu
Mới biết trời Nam khi nắng hạ
Cơn nồm phe phẩy mát như ru.

Phần II - Chú Giải

A. Giải Nghĩa Những Câu Chữ Khó

Nhàn ngâm: Lúc nhàn hạ, cảm hứng mà ngâm thơ.

Cơn Bắc: Cơn gió bắc, gió bắc từ phương Bắc thổi tới, tượng trưng cho sức mạnh quái ác của bọn xâm lăng miền Bắc (Tàu).

Thiết phu: Cắt da.

Vong quốc: Mất nước.

Khổng Mạnh: Khổng Tử, Mạnh Tử, người chủ xướng và truyền bá đạo Nho.

Tục đồ: Tục tử phàm phu, quê mùa dốt nát.

Xuân Thu: Kinh Xuân Thu do Khổng Tử làm ra, ngụ ý khen chê, phân biệt thiện ác của các vị đế vương.

Cân lực: Gân sức, sức mạnh bằng gân cốt, thể chất. Ở đây ngụ ý nói chủ trương Duy Vật.

Tinh túy: Phần tinh thần.

Tự tu: Tự mình tu sửa lấy thân, tâm, tính, mệnh mình.

Cơ nồm: Gió mát từ phương Nam thổi lại, tượng trưng cảnh thanh bình. Ở đây muốn nhắc đến bài ca "Nam Phong".

Nguyên văn: *Nam phong chi huân hề!
Khả dĩ giải ngô dân chi uẩn hề!
Nam phong chi thời hề!*

Tạm dịch: *Gió Nam thơm mát chừ!
Có thể giải tỏa nỗi niềm u uẩn của dân ta chừ!
Gió Nam thổi về đúng thời vụ chừ!
Có thể làm giàu thêm của cải cho dân ta chừ!*

B. Đại Ý Tổng Quát

Nêu lên cái hiểm họa xâm lăng phương Bắc để cố ý cảnh cáo bọn người đã vong quốc mà còn chạy theo đuôi cái chiêu bài ngoại lai (Khổng Mạnh). Kẻ phàm phu tục tử còn dám xía mồm vào chuyện phê phán lịch sử, khen chê thiện ác; kẻ bỏ mỗi bắt bóng đi theo chủ trương chỉ biết lấy sức mạnh của đường gân bắp thịt làm văn minh. Sau cùng đưa ra ý kiến cần tự tu dưỡng lấy tính mệnh mình để gây nên cốt cách hầu đón chờ đúng lúc được ngọn gió Nam thổi tới đem lại luồng sinh khí mát mẻ và yên vui.

C. Ý Nghĩa Chi Tiết

Cái họa xâm lăng từ phương Bắc đe dọa như sức mạnh tàn ác của luồng gió bắc thổi vù vù ngược thời tiết. Ở miền Nam đương vào mùa hè nóng bức bỗng nhiên gặp trái gió trở nên rét mướt! Cái gió rét cắt thịt cắt da con người ta!

Thế mà có những kẻ chưa ý thức được những điều nguy hiểm kia. Đã là kẻ mất nước mà còn đi vọng ngoại! Đâm đầu vào lưới Khổng Mạnh thì những con cá mù quáng kia làm sao mà gỡ mình ra khỏi? Chẳng biết rằng cái đạo Khổng mạnh đã bị bọn Hán nho xuyên tạc từ lâu, nay nó chỉ là cái công cụ của bọn Thiên triều bảo vệ cái ngai vàng đế quốc nòi Hán? Lại còn những loại phàm phu tục tử dám toan xía mồm mách lẻo đến chuyện lịch sử, khen chê công tội của Xuân Thu, thật là lỗ lã! Mặt khác cũng có những kẻ bỏ mỗi bắt bóng chạy theo đuôi cái chủ trương thiên về sức mạnh đường gân

thớ thịt của thể chật (vật chất). Chẳng biết con đường lương tâm, tự tu tính tính, mệnh mình, nuôi nấng cái tinh thần trọng hậu ở trong để biểu lộ bằng uy nghi ra bên ngoài gây nên cái tư thế của trời Nam khi nắng hạ. Đón gió nồm Nam thổi tới mà hít thở bầu không khí mát mẻ trong lành, yên vui thỏa mãn.

D. Bình Luận

Sức mạnh tàn phá của cơn gió Bắc thổi vù vù, ngược lại cả thời tiết miền Nam đang mùa hè nắng hạ trở nên rét buốt như xé thịt cắt da. Tác giả khéo vận dụng những lời lẽ biểu tượng nói lên cái mưu đồ xâm lược của miền Bắc, có ý cảnh cáo và chỉ trích những kẻ vô ý thức mù quáng chạy theo đuôi kẻ thù. Việc chỉ trích cảnh cáo những kẻ phản động như thế cũng là chính đáng. Những lời lẽ sấm sét, búa rìu đưa ra làm kinh hồn bạt vía bọn trơ trẽn như thế cũng đáng. Tuy nhiên ở đây dùng những tiếng như: “đâm đầu”, “chỗ mồm” tuy “thô” không hợp với nhan đề “nhàn ngâm” nhưng thật đáng đối với những kẻ “mất nước mà vọng ngoại”.

Bốn câu tiền giải có vẻ gay gắt, xuống đến phần hậu giải đã điềm đạm; chệch bọn đi theo cái gọi văn minh do sức mạnh đường gân thớ thịt chỉ là “duy vật” là “lầm bóng bỏ mờ” là đúng. Tác giả đưa ra đường lối “hướng tâm” quay về nội tại, tu dưỡng tính mệnh. Vì con người ở trong có trọng hậu thì ở ngoài mới uy nghi. Có như thế mới tạo nên được cơ hội cho miền Nam khi nắng hạ, đón được những cơn nồm Nam phe phẩy, ngời mà ca khúc: “*Nam Phong chi Huân hề!*”./.

Ghi chú: Trong tập thơ Đạo Trường Ngâm do Nhà Gió Đáy ấn hành năm 1967 tại Sài Gòn, nội dung **Nhàn Ngâm** hoàn toàn khác, như sau:

*Kinh luân chút nợ chữa yên tuyên
Nên liêu ba sinh phải báo nguyên
Thiết huyết thiên thu nhiều lão đảo
Bạch Vân tế tướng mới thần tiên
Như không gặp gỡ ngày Ngô Thát Thì
đã du nhàn chốn phố viên
Một chiếc hồ lô mười hoàng quyền
Tiêu dao mây nội hạc chân huyền.*

4822 T.V.